

A három jóbarát

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer egy nagy hólyag. Elunta magát a hólyag. - Ej, elmegyek én világot látni, vándorolni. Gurult az úton. Hát, ahogy gurult, gurult, találkozott egy szalmaszállal. - Hova mész, szalmaszál? - Én elbujdosok. Kiestem a kályhából, mikor a gazdasszonyom be akart tenni a tűzbe, úgy gondoltam, elvándorolok. - Menjünk együtt! Hát mennek ketten, összefogták a kezüket, beszélgettek. Mennek, menegetnek, találkoztak egy tüzes üszökkel, egy parázzsal: - Hova mész, te parázs? - Megyek, elbujdosok. Kiestem a kályhából, én ott a földön csak üldögéltem, gondoltam, elbujdosok. - Menjünk együtt! Mentek, beszélgettek hárman. Hát, ahogy menegettek, odaértek egy nagy vízhez. A hólyag a vízbe belement, egyhamar a túlsó partra keresztülúszott. A szalmaszál is belement a vízbe, úszott, úszott, úszott, egykettőre ő is keresztülúszott. A parázs elkezdett sírni: - Hát én hogy menjek keresztül? Ha belemegyek a vízbe, kialszom. Vigyetek keresztül! - Jól van, nem bánom - mondta a szalmaszál. Visszaúszott, a parázs felült a hátára, a szalmaszál úszott a vízbe, úszott, vitte a parazsat, de mikor a közepéig ért a víznek, a parázs meggyulladt, s a vízbe beleesett, kialudt. A szalmaszál meg elégett. A hólyag a túlsó parton akkorát kacagott, hogy kihaladt, s így mind a háromnak vége lett, s a mesének is itt a vége, fuss el véle!